

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 586/2019
20.06.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Мирољуба Томића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету према малолетној сада пунолетној АА, због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца КТЗ.бр.498/19 од 31.05.2019. године, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Новом Саду Км 41/17 од 21.02.2019. године и Квм 17/19 од 14.03.2019. године, у седници већа одржаној 20.06.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца КТЗ.бр.498/19 од 31.05.2019. године, као основан, те се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Вишег суда у Новом Саду Км 41/17 од 21.02.2019. године и Квм 17/19 од 14.03.2019. године и предмет враћа том суду на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Вишег суда у Новом Саду Км 41/17 од 21.02.2019. године, одбијен је као неоснован захтев браниоца по службеној дужности малолетне АА, адвоката Растка Ружића за досуђење трошкова кривичног поступка окончаног решењем Вишег суда у Новом Саду Км 41/17 од 10.11.2017. године, којим је према малолетној сада пунолетној АА обустављен поступак због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ и кривичног дела крађа из члана 203. став 1. у вези члана 33. КЗ, јер није целисходно изрећи казну нити васпитну меру, и то на име састава жалбе против решења о трошковима поступка у предмету Км 41/17, у укупном износу од 8.250,00 динара.

Решењем Вишег суда у Новом Саду Квм 17/19 од 14.03.2019. године одбијена је као неоснована жалба браниоца по службеној дужности малолетне сада пунолетне АА, адвоката Растка Ружића изјављена против решења Вишег суда у Новом Саду Км 41/17 од 21.02.2019. године и наведено решење потврђено.

Против наведених правноснажних решења о трошковима Вишег суда у Новом Саду Км 41/17 од 21.02.2019. године и Квм 17/19 од 14.03.2019. године, захтев за заштиту законитости је поднео Републички јавни тужилац, због повреде

кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, у вези члана 441. став 4. ЗКП у вези Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката-Тарифни број 4 став 2. и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, донесе пресуду којом се побијана решења укидају и предмет враћа на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости адвокату Растку Ружићу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

Основано Републички јавни тужилац у захтеву за заштиту законитости КТЗ.бр.498/19 истиче повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, а наиме да је суд одлуком о трошковима кривичног поступка повредио закон, јер део захтева окривљеног у коме тражи да му се накнаде трошкови кривичног поступка на име жалбе на решење о трошковима пред Вишим судом у Новом Саду, није прихватио, сматрајући да окривљеном не припадају трошкови кривичног поступка на име награде за састав жалбе изјављене против решења о трошковима.

Наиме, Виши суд у Новом Саду је побијаним решењима о трошковима кривичног поступка нашао да је неоснован захтев браниоца за досуђење трошкова на име састава жалбе на решење о трошковима кривичног поступка, јер су становишта да се наведена жалба не може сматрати жалбом која је прописана Тарифом, будући да адвокат истом штити своје личне интересе у циљу наплате својих трошкова, а не интересе малолетног лица, због којих је и постављен за браниоца по службеној дужности и на име које одбране му припадају сви трошкови настали у интересу права и одбране малолетног лица.

Поступајући на тај начин, по налажењу Врховног касационог суда, Виши суд у Новом Саду је побијаним решењима, учинио повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП прописано је, поред осталог, да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка, док је у ставу 2. истог члана 261. ЗКП наведено шта трошкови кривичног поступка обухватају, па се у тачки 7) прописује да трошкови кривичног поступка обухватају и награду и нужне издатке браниоца.

Тарифним бројем 4. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката у ставу 1. прописано је и означено за које поднеске адвокату припада награда из тарифног броја 1, док је ставом 2. прописано да адвокату припада 50 % награде из тарифног броја 1. за састављање свих осталих поднесака у кривичном поступку. Такође, тарифним бројем 5. у ставу 1. наведене тарифе прописано је и

означено за састављање којих правних лекова адвокату припада награда из тарифног броја 1, док су ставом 2. тог тарифног броја означени правни лекови за чије састављање адвокату припада награда из тарифног броја 1. увећана за 100 %. Дакле, награда за састављање жалбе на решење о трошковима поступка није предвиђена тарифним бројем 5. став 1. и 2. , већ се ова жалба има третирати као „остали поднесци“ у кривичном поступку сходно ставу 2. тарифног броја 4., за чије састављање адвокату припада 50 % награде из тарифног броја 1.

Имајући у виду цитиране законске одредбе, те чињеницу да награда подразумева новчану накнаду која припада одређеном лицу за његов рад, а жалба на решење о трошковима кривичног поступка пред Вишим судом у Новом Саду, у конкретном случају спада у остале поднеске у кривичном поступку, као и одредбу чл. 79. Закона о малолетним учиниоцима кривичног дела и кривично-правној заштити малолетних лица на основу које је суд у решењу о обустави поступка одлучио да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда, то је неправилан закључак нижестепеног суда да наведени поднесак није састављен у функцији одбране окривљеног.

Поред наведеног основано Републички јавни тужилац у поднетом захтеву за заштиту законитости истиче и повреду из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, а којим Републички јавни тужилац указује да је Виши суд у Новом Саду доношењем побијаних решења учинио наведену битну повреду одредаба кривичног поступка, јер су дати разлози нејасни, с обзиром да суд не наводи правни основ, односно законске разлоге за свој став, којим одбија захтев браноца за досуђење трошкова кривичног поступка на име састава жалбе против решења о трошковима.

На изнети начин, и по оцени Врховог касационог суда, Виши суд у Новом Саду је разлоге у погледу непризнавања трошкова на име састава жалбе на решење о трошковима кривичног поступка учинио нејасним и у знатној мери противречним и на тај начин учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Имајући у виду напред наведено, Врховни касациони суд је усвојио поднети захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца КТЗ.бр.498/19 од 31.05.2019. године као основан, укинуо побијана решења о трошковима Вишег суда у Новом Саду Км 41/17 од 21.02.2019. године и Квм 17/19 од 14.03.2019. године и предмет вратио том суду на поновно одлучивање, при чему ће суд имати у виду примедбе наведене у овој пресуди.

Са изнетих разлога, на основу члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци пресуде.

Записничар - саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа - судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић